

som denne Bestemmelse ikke skulde komme ind i Loven, fordi jeg netop anser den som den største Betryggelse for den selvejende Institution, for dens Virksomhed og Fremtid. Det gælder jo der ikke om, hvilken Myndighed Ministeren har til at approbere, revidere o. s. v., men det, det gælder om, er netop paa enhver Maade at skabe en virkelig Betryggelse for den ny Stiftelse, man vil oprette. Jeg takker det ærede Medlem (S. Hage) for hans Indrømmelser; det ærede Medlem sagde, at han indrømmede, at en Statsembedsmand burde det som Regel ikke være, og jeg kan ogsaa godt forstaa de Betænkeligheder, der kunne gøre sig gældende; men jeg takker dog for Indrømmelsen, der viser, at Tanken i og for sig er rigtig, om den end møder Modstand.

S. Hage: Jeg vil blot over for det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), som udtalte sig saa stærkt for den Uafhængighed, der skulde ligge i, at Anstalten blev en selvejende Institution, og henviste til, hvad Professor Keller havde skabt, sige, at der er en stor Forskel paa, hvad en privat Mand skaber under eget Ansvar, og fuldstændig gaar op i i en enkelt Sag, og hvad man kan skabe ad Administrationens Vej. Hvad enten det nu bliver en selvejende Institution eller det skal gaa den sædvanlige Gang under Ministeriet, kan Lovgivningsmagten ikke skabe den Slags Folk, og fordi vi give et saadant Lovforslag, stampe vi dem ikke frem af Jorden. Vi lægge Ansvaret i Ministeriets Haand; det skal vælge to Medlemmer af Direktionen, skal approbere Valget af Direktøren, og afstedige ham, hvis han er udelig. Hvad er det andet end at lægge hele Ansvaret og Kontrollen mere eller mindre i Regeringens Haand? Det kan ikke nytte andet, et eller andet Sted maa den ligge. Det er ikke en enkelt Privatmand, som af Interesse for Opgaven helt ofrer sig, og maasse sætter sin egen Formue til; det bliver en Embedsmand, og derfor maa man ikke lægge for megen Vægt paa Ordet: selvejende Institution. Jeg kan for mit Vedkommende godt slutte mig til den Tanke, at det er heldigt, at den Slags Embedsmænd blive stillede noget friere, men jeg kan ikke tro, at man skulde nærme sig det Ideal, der forespæver Folk, som Professor Keller og andre, naar man skaber den Slags Institutioner. Det maa vi ikke tro. Jeg tror ikke, det gaar an at svække Ministeriets Myndighed saa meget, at det kan sige: vi have ingen Myndighed, det er til Dels andre, som skulle bestemme derover, og andre, der skulle kritisere og revidere Regn-

skaberne, og i Virkeligheden betragte vi os derfor som uvedkommende; dog forlanges der, at vi skulle vælge Personer, der ere de bedst kvalificerede. Det er en uheldig Fremgangsmaade, vi maa vælge det ene eller det andet. Men ellers vil jeg gerne slutte mig til det ærede Udvalg.

Korsgaard: Til den ærede sidste Taler (S. Hage) skal jeg sige, at jeg selvfølgelig ikke venter, at man skal stampe saa begavede Folk frem af Jorden, naar man laver en selvejende Institution. Men der er et, vi kunne gøre, og det er, at vi kunne gøre det lettere for Anstalten at bevare den gode Tradition under disses Ledelse, og det har for mig været Motivet til at holde paa en saa stor Selvstændighed som vel mulig, og en saa stor Afstand fra Kontorerne i Ministeriet. Til den højtærede Minister skal jeg sige: Han anførte som Begrundelse for, at man maatte lade Sammensmeltningen falde — jeg mener ikke disse Dages Sammensmeltning, men Sammensmeltningen mellem de aandsvage — at man ikke kunde ekspropriere Bakkehuset, men jeg skal gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at den Regel, at man ikke kan ekspropriere uden Lov, ogsaa gjaldt den Gang, den høje Minister selv kom med Planen om en Ekspropriation. Det maatte den højtærede Minister vide, den Gang han gav os Ideen til Ekspropriationen, at man ikke kunde ekspropriere Bakkehuset. Det er altsaa ikke noget nyt Moment, der er kommet til. Der maa være kommet noget andet til, som vi ikke kunne saa fat paa. Ministeriet kom med Planen om Sammenlutning, og Ministeriet vidste meget godt, da det kom med Planen, at det ikke kunde tvinge Bakkehuset. Bakkehuset har altsaa været inde paa det — i hvert Fald maa den Del af Bakkehuset, der har Sæde oppe i Kultusministeriet, formodentlig have været inde paa det, men saa trækker man sig tilbage.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, blev Forhandlingen sluttet.

Formanden (Høgshøj): Det, der skal stemmes over, er det af Udvalget stillede i Stedet for det oprindelige Forslag trædende Vædringsforslag med tilhørende Underændringsforslag.

Vædringsforslagets § 1 af Udvalget:

De Kellerske Landsvageanstalter udgøre fra 1ste Oktober 1894 en selvejende Institution.